

Αρχική σελίδα>Χρήματα/Χρηματικές απαιτήσεις>Μικροδιαφορές

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [\[et\]](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

εσθονικά

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες: [\[en\]](#)

Swipe to change

Μικροδιαφορές**Εσθονία****1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών**

Οι οικονομικοί κανόνες που εφαρμόζονται στην εκδίκαση αστικών υποθέσεων από τα δικαστήρια της Εσθονίας θεσπίζονται στον **Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας [tsiviilkohtumeneluse seadustik (TsMS)]**. Εάν μια αστική υπόθεση εκδικάζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, εφαρμόζονται οι κανόνες του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την απλουστευμένη διαδικασία, στο μέτρο που αυτή δεν ρυθμίζεται από τον κανονισμό. Η εκδίκαση υποθέσεων σύμφωνα με τον κανονισμό πραγματοποιείται από το πρωτοδικείο (maakohtus) που είναι αρμόδιο σύμφωνα με τους κανόνες δωσικίας. Σύμφωνα με το άρθρο 405 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την απλουστευμένη διαδικασία, τα δικαστήρια εκδικάζουν αγωγές στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας με εφαρμογή απλουστευμένων κανόνων κατά την εύλογη διακριτική τους ευχέρεια και λαμβάνοντας υπόψη μόνο τις γενικές δικονομικές αρχές του Κώδικα.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Εάν μια αστική υπόθεση εκδικάζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, εφαρμόζονται οι κανόνες του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την απλουστευμένη διαδικασία, στο μέτρο που αυτή δεν ρυθμίζεται από τον συγκεκριμένο κανονισμό.

Οι κανόνες της απλουστευμένης διαδικασίας εφαρμόζονται σε εγχώριες περιουσιακές διαφορές με αντικείμενο αξίας έως 2 000 EUR όσον αφορά την κύρια αξίωση και 4 000 EUR μαζί με τις παρεπόμενες αξιώσεις.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Σύμφωνα με το άρθρο 405 παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, τα δικαστήρια μπορούν να εκδικάζουν υποθέσεις με εφαρμογή απλουστευμένων κανόνων και δεν οφείλουν να δικαιολογούν την εν λόγω επιλογή τους με ξεχωριστή απόφαση. Τα δικαστήρια εκδικάζουν αγωγές με εφαρμογή απλουστευμένων κανόνων κατά την εύλογη διακριτική τους ευχέρεια και λαμβάνοντας υπόψη μόνον τις γενικές δικονομικές αρχές. Στην απλουστευμένη διαδικασία, τα δικαστήρια εγγυώνται ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες και τα βασικά δικονομικά δικαιώματα των συμμετεχόντων στη διαδικασία γίνονται σεβαστά και ότι λαμβάνει χώρα ακρόαση των συμμετεχόντων στη διαδικασία, εφόσον το ζητήσουν. Για τον σκοπό αυτόν δεν απαιτείται ακροαματική διαδικασία. Οι συμμετέχοντες στη διαδικασία πρέπει, ωστόσο, να ενημερώνονται για το δικαίωμα ακρόασης τους από το δικαστήριο. Τα δικαστήρια έχουν τη δυνατότητα, αλλά όχι την υποχρέωση, να απλουστεύουν τη διαδικασία.

Κατά την εκδίκαση αγωγής στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας, το δικαστήριο μπορεί:

- να τηρεί πρακτικά των διαδικαστικών πράξεων, μόνο στο μέτρο που το κρίνει αναγκαίο και να μην επιτρέπει την καταχώριση ενστάσεων στα πρακτικά
- να καθορίζει διαφορετικές προθεσμίες από αυτές που τάσσει ο νόμος
- να αναγνωρίζει πρόσωπα, τα οποία δεν προσδιορίζονται στον νόμο, ως συμβατικά διορισμένους πληρεξουσίου των συμμετεχόντων στη διαδικασία
- να αποκλίνει από τις διατάξεις του νόμου που αφορούν τις τυπικές προϋποθέσεις για την υποβολή και τη διεξαγωγή αποδείξεων, καθώς και να κάνει δεκτά αποδεικτικά μέσα τα οποία δεν προβλέπονται στον νόμο, συμπεριλαμβανομένης δήλωσης συμμετέχοντος στη διαδικασία η οποία παρέχεται ανωμοτί
- να αποκλίνει από τις διατάξεις του νόμου που αφορούν τις τυπικές προϋποθέσεις για την επίδοση διαδικαστικών εγγράφων και την επίδειξη εγγράφων στους συμμετέχοντες στη διαδικασία, εκτός από εκείνες που αφορούν την επίδοση αγωγής στον εναγόμενο
- να παραιτείται της έγγραφης διαδικασίας ή της ακροαματικής διαδικασίας
- να διεξάγει αποδείξεις οίκοθεν
- να αποφαινεται επί της υπόθεσης χωρίς να συμπεριλαμβάνει στην απόφαση περιγραφικό μέρος και σκεπτικό
- να κηρύσσει αμέσως εκτελεστή την απόφαση που εκδίδεται επί της υπόθεσης και σε άλλες υποθέσεις εκτός από αυτές που προσδιορίζονται στον νόμο ή χωρίς την εγγυοδοσία που προβλέπεται στον νόμο.

Η αίτηση για την κίνηση της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών μπορεί να κατατίθεται ενώπιον δικαστηρίου σε ηλεκτρονική μορφή ή ταχυδρομικά. Ηλεκτρονική αίτηση μπορεί να κατατίθεται μέσω του ειδικά σχεδιασμένου πληροφοριακού συστήματος [το E-toimik (σύστημα ηλεκτρονικής κατάθεσης), <https://www.e-toimik.ee/>]. Για την κατάθεση αίτησης μέσω του συστήματος ηλεκτρονικής κατάθεσης, απαιτείται σύνδεση στο πληροφοριακό σύστημα, ενώ η χρήση αυτού πραγματοποιείται αποκλειστικά με το εσθονικό δελτίο ταυτότητας. Ηλεκτρονική αίτηση μπορεί επίσης να κατατίθεται ενώπιον δικαστηρίου με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Τα στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων της Εσθονίας είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο των δικαστηρίων στη διεύθυνση <https://www.kohus.ee>.

Η αίτηση πρέπει να φέρει την υπογραφή του αποστολέα της. Η αίτηση που κατατίθεται ηλεκτρονικά πρέπει να φέρει την ψηφιακή υπογραφή του αποστολέα ή να υποβάλλεται με άλλον ομοίως ασφαλή τρόπο που επιτρέπει την αναγνώριση του αποστολέα. Ηλεκτρονική αίτηση μπορεί επίσης να υποβάλλεται με τηλεομοιοτυπία ή με άλλη μορφή, η οποία μπορεί να αναπαραχθεί εγγράφως, με την προϋπόθεση ότι το πρωτότυπο έγγραφο κοινοποιείται πάραυτα στο δικαστήριο. Σε περίπτωση άσκησης έφεσης κατά δικαστικής απόφασης, το πρωτότυπο δικόγραφο της έφεσης πρέπει να κατατίθεται εντός δέκα ημερών. Το δικαστήριο μπορεί να δεχθεί αίτηση ή άλλο διαδικαστικό έγγραφο που αποστέλλεται με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο από συμμετέχοντα στη διαδικασία, ακόμα και αν δεν πληροί την προϋπόθεση της ψηφιακής υπογραφής, εφόσον το δικαστήριο δεν έχει αμφιβολίες όσον αφορά την ταυτότητα του αποστολέα και την αποστολή του εγγράφου, ιδίως εφόσον έγγραφα που φέρουν ψηφιακή υπογραφή έχουν αποσταλεί προηγουμένως στο δικαστήριο από την ίδια διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, για την ίδια υπόθεση από τον ίδιο συμμετέχοντα στη διαδικασία ή εφόσον το δικαστήριο έχει δεχθεί ότι αιτήσεις ή άλλα έγγραφα μπορούν να υποβάλλονται και με αυτή τη μορφή.

Η «αποδοχή» που αναφέρεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο ii) του κανονισμού για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών μπορεί να κοινοποιείται ηλεκτρονικά μέσω του ηλεκτρονικού πληροφοριακού συστήματος ηλεκτρονικής κατάθεσης (<https://www.e-toimik.ee/>) ή με

ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ή τηλεομοιοτυπία σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που αναφέρθηκαν παραπάνω. Η εν λόγω αποδοχή μπορεί επίσης να κατατίθεται ενώπιον του δικαστηρίου μαζί με την αίτηση για την κίνηση της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών.

Τα διαδικαστικά έγγραφα πρέπει να επιδίδονται ηλεκτρονικά σε δικηγόρους, συμβολαιογράφους, δικαστικούς επιμελητές, συνδίκους πτώχευσης και κρατικές αρχές ή αρχές της τοπικής αυτοδιοίκησης, μέσω του πληροφοριακού συστήματος που έχει σχεδιαστεί για τον συγκεκριμένο σκοπό. Η επίδοσή τους με άλλον τρόπο επιτρέπεται μόνον εφόσον δικαιολογείται από εύλογη αιτία. Στην απλουστευμένη διαδικασία, επιτρέπεται η απόκλιση από τις τυπικές προϋποθέσεις που αφορούν την επίδοση των διαδικαστικών εγγράφων ωστόσο, η συγκεκριμένη δυνατότητα θα πρέπει να εξετάζεται με σύνεση. Δεν επιτρέπεται απόκλιση από τους κανόνες που αφορούν την επίδοση των διαδικαστικών εγγράφων όταν πρόκειται για επίδοση δικογράφων αγωγής σε εναγομένους και δικαστικών αποφάσεων σε συμμετέχοντες στη διαδικασία.

Το ύψος του κρατικού τέλους καθορίζεται βάσει της αξίας του αντικειμένου της αστικής διαφοράς, η οποία με τη σειρά της υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη το αιτούμενο χρηματικό ποσό. Κατά τον υπολογισμό της αξίας του αντικειμένου αστικής διαφοράς, το ποσό των παρεπόμενων αξιώσεων πρέπει να προστίθεται στο ποσό της κύριας αξίωσης. Εάν κατά την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών αξιώνεται ποινική ρήτρα για καθυστερούμενη πληρωμή η οποία δεν έχει καταπέσει κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, στο ποσό της ποινικής ρήτρας που υπολογίζεται κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης πρέπει να προστίθεται το ποσό της ποινικής ρήτρας που αντιστοιχεί σε οφειλές ενός έτους. Το ύψος του κρατικού τέλους καθορίζεται βάσει του τελικού υπολογισμένου χρηματικού ποσού (αξία αντικειμένου της αστικής διαφοράς) και του πίνακα που παρατίθεται στο [Παράρτημα 1 του νόμου περί κρατικών τελών \(riigidivuseadus\)](#), σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 1 αυτού.

Το κρατικό τέλος που προβλέπεται για την κατάθεση έφεσης ισούται με το ποσό που καταβάλλεται με την αρχική υποβολή της αίτησης για την κίνηση της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών ενώπιον του πρωτοδικείου, λαμβάνοντας υπόψη την έκταση της έφεσης. Για την κατάθεση έφεσης κατά δικαστικής απόφασης ενώπιον δευτεροβάθμιου δικαστηρίου (ringkonnakohtus), καταβάλλεται κρατικό τέλος ύψους 50 EUR. Για την κατάθεση αναίρεσης ή έφεσης κατά δικαστικής απόφασης ενώπιον του Ανώτατου Δικαστηρίου (Riigikohtus), καταβάλλεται εγγύηση για την αναίρεση. Η εγγύηση για την αναίρεση που καταβάλλεται επί αναίρεσης ισούται με το ένα τοις εκατό της αξίας του αντικειμένου της αστικής διαφοράς, λαμβάνοντας υπόψη την έκταση του ενδίκου μέσου· ωστόσο, το ποσό της εγγύησης δεν θα υπολείπεται των 100 EUR ούτε θα υπερβαίνει τα 3 000 EUR. Η εγγύηση για την αναίρεση που καταβάλλεται επί έφεσης κατά δικαστικής απόφασης ισούται με 50 EUR.

Τα κρατικά τέλη και οι εγγυήσεις για την αναίρεση που πρέπει να καταβάλλονται για πράξεις, οι οποίες πρόκειται να διενεργηθούν στο πλαίσιο δικαστικών υποθέσεων, καταβάλλονται στους παρακάτω τραπεζικούς λογαριασμούς του Υπουργείου Οικονομικών:

Τράπεζα SEB – αριθμός λογαριασμού EE571010220229377229 (SWIFT: EEUH22XX)

Swedbank – αριθμός λογαριασμού EE062200221059223099 (SWIFT: HABA22XX)

Τράπεζα Luminor – αριθμός λογαριασμού EE221700017003510302 (SWIFT: NDEA22XX)

Εάν μια απόφαση, η οποία εκδίδεται στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών και παράγει τα έννομα αποτελέσματά της δεν τηρείται εκουσίως, το πρόσωπο που επιθυμεί την αναγκαστική εκτέλεση της απόφασης πρέπει να απευθυνθεί σε [δικαστικό επιμελητή](#) για να κινήσει διαδικασίες εκτέλεσης.

Σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 2 στοιχείο β), η απόφαση που εκδίδεται επί δίκης η οποία διεξάγεται σύμφωνα με τον κανονισμό είναι εκτελεστή στην Εσθονία μόνον εφόσον εκδίδεται στην εσθονική ή την αγγλική γλώσσα ή προσαρτάται στο πιστοποιητικό μετάφραση στην εσθονική ή την αγγλική γλώσσα.

Εάν προσβάλλεται απόφαση που εκδίδεται στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο στο οποίο ασκείται η έφεση εφαρμόζει τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 23 του κανονισμού. Επί αποφάσεως που έχει εκδοθεί ερήμην και κατά της οποίας ασκείται ανακοπή ερημοδικίας σύμφωνα με το άρθρο 415 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η αίτηση για τα μέτρα πρέπει να υποβάλλεται στο δικαστήριο που εκδικάζει την ανακοπή.

Εάν δεν έχει ακόμη ασκηθεί έφεση, τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 23 του κανονισμού εφαρμόζονται από το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση. Το μέτρο που προσδιορίζεται στο άρθρο 23 στοιχείο γ) του κανονισμού μπορεί να λαμβάνεται από το πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου διεξάγεται ή θα πρέπει να διεξαχθεί η διαδικασία εκτέλεσης.

Στις περιπτώσεις που προσδιορίζονται στο άρθρο 46 του Κώδικα Διαδικασίας Αναγκαστικής Εκτέλεσης (täitemenetluse seadustik) η διαδικασία εκτέλεσης μπορεί να αναστέλλεται, εκτός από το δικαστήριο, και από τον δικαστικό επιμελητή που διεξάγει τη διαδικασία.

1.3 Έντυπα

Δεν υπάρχουν τυποποιημένα έγγραφα, τα οποία χρησιμοποιούνται σε εθνικό επίπεδο για την απλουστευμένη διαδικασία.

1.4 Συνδρομή

Για να συμμετάσχει κανείς σε δικαστική διαδικασία μέσω πληρεξουσίου, ο πληρεξούσιος πρέπει γενικά να είναι τουλάχιστον κάτοχος κρατικά αναγνωρισμένου μεταπτυχιακού τίτλου νομικών σπουδών ή αντίστοιχου τίτλου κατά την έννοια του άρθρου 28 παράγραφος (22) του εκπαιδευτικού νόμου της Δημοκρατίας της Εσθονίας (Eesti Vabariigi haridusseadus) ή αντίστοιχου αλλοδαπού τίτλου. Ωστόσο, στην απλουστευμένη διαδικασία, το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει σε πρόσωπα που δεν πληρούν τις συγκεκριμένες εκπαιδευτικές προδιαγραφές να ενεργούν ως πληρεξούσιοι, εφόσον κρίνει ότι είναι ικανά να εκπροσωπούν άλλο πρόσωπο ενώπιον του δικαστηρίου. Οι ειδικοί κανόνες της απλουστευμένης διαδικασίας εφαρμόζονται μόνον στις δίκες πρώτου βαθμού ενώπιον των πρωτοδικείων. Συμβατικά διορισμένος πληρεξούσιος που γίνεται δεκτός από πρωτοδικείο αλλά δεν πληροί τις εκπαιδευτικές προδιαγραφές, δεν μπορεί να διενεργεί διαδικαστικές πράξεις ενώπιον δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ή του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Η αντιπροσώπευση σε μια υπόθεση δεν συνεπάγεται ότι ένας συμμετέχων στη διαδικασία με ικανότητα δικαστικής παράστασης στην αστική διαδικασία δεν μπορεί να συμμετέχει αυτοπροσώπως στην υπόθεση. Η συμπεριφορά και η γνώση του πληρεξουσίου θεωρούνται ότι συνιστούν συμπεριφορά και γνώση συμμετέχοντα στη διαδικασία.

Εάν το δικαστήριο κρίνει ότι ένα φυσικό πρόσωπο που συμμετέχει στη διαδικασία δεν είναι σε θέση να υπερασπιστεί μόνο του τα δικαιώματά του ή ότι ενδεχομένως διακυβεύονται τα ουσιώδη συμφέροντά του χωρίς τη συνδρομή δικηγόρου, το δικαστήριο γνωστοποιεί στο εν λόγω πρόσωπο τη δυνατότητα να λάβει κρατική νομική συνδρομή.

Η νομική συνδρομή παρέχεται σύμφωνα με τους κανόνες για το ευεργέτημα της πείνας που θεσπίζονται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (άρθρο 180 επ.) και με τη διαδικασία που προσδιορίζεται στον νόμο περί κρατικής νομικής συνδρομής (riigi õigusabi seadus). Η κρατική νομική συνδρομή χορηγείται βάσει αίτησης του εν λόγω προσώπου.

Κρατική νομική συνδρομή παρέχεται σε φυσικό πρόσωπο το οποίο, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης νομικής συνδρομής, έχει τον τόπο κατοικίας του στη Δημοκρατία της Εσθονίας ή σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή το οποίο είναι πολίτης της Δημοκρατίας της Εσθονίας ή άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η κατοικία καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 62 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Σε άλλα φυσικά πρόσωπα παρέχεται νομική συνδρομή μόνον εφόσον αυτό απορρέει από διεθνή υποχρέωση η οποία είναι δεσμευτική για την Εσθονία.

Η αίτηση παροχής κρατικής νομικής συνδρομής σε διάδικο σε δικαστική διαδικασία επί αστικής διαφοράς υποβάλλεται στο δικαστήριο το οποίο εκδικάζει την υπόθεση ή στο δικαστήριο το οποίο θα ήταν αρμόδιο να εκδικάσει την υπόθεση.

Κρατική νομική συνδρομή δικαιούνται τα φυσικά πρόσωπα αν δεν είναι σε θέση να πληρώσουν για τις κατάλληλες νομικές υπηρεσίες λόγω της οικονομικής κατάστασής τους τη χρονική στιγμή κατά την οποία χρειάζονται τη νομική συνδρομή ή αν είναι σε θέση να πληρώσουν για τις νομικές υπηρεσίες μόνον εν μέρει ή σε δόσεις, ή αν η οικονομική κατάστασή τους δεν τους επιτρέπει να καλύψουν τις βασικές ανάγκες επιβίωσής τους μετά την πληρωμή των νομικών υπηρεσιών.

Δεν παρέχεται νομική συνδρομή σε φυσικό πρόσωπο εφόσον:

- (1) τα δικαστικά έξοδα τεκμαίρεται ότι δεν υπερβαίνουν το διπλάσιο του μέσου μηνιαίου εισοδήματος του προσώπου που αιτείται νομική συνδρομή, υπολογισμένα στη βάση του μέσου μηνιαίου εισοδήματος των τελευταίων τεσσάρων μηνών πριν από την υποβολή της αίτησης, μείον τους φόρους και τις υποχρεωτικές ασφαλιστικές εισφορές, τα ποσά που πρέπει να καταβληθούν για την εκπλήρωση υποχρέωσης διατροφής εκ του νόμου και τα εύλογα έξοδα στέγασης και μετακίνησης
- (2) το πρόσωπο που ζητά νομική συνδρομή μπορεί να καλύψει τα δικαστικά έξοδα από τα υφιστάμενα περιουσιακά του στοιχεία, τα οποία μπορούν να πωληθούν χωρίς ιδιαίτερες δυσχέρειες και έναντι των οποίων μπορεί να εγερθεί αξίωση πληρωμής σύμφωνα με τον νόμο
- (3) η διαδικασία αφορά την οικονομική ή επαγγελματική δραστηριότητα του προσώπου που ζητά το ευεργέτημα της πενίας και όχι δικαιώματά του, τα οποία δεν σχετίζονται με την οικονομική ή επαγγελματική του δραστηριότητα. Αυτό δεν ισχύει στο μέτρο που αποκλείει την παροχή του ευεργετήματος της πενίας σε φυσικά πρόσωπα για την απαλλαγή, εν όλω ή εν μέρει, από την πληρωμή του κρατικού τέλους κατά την προσφυγή σε δικαστήριο ή κατά την άσκηση ενδίκου μέσου, αν η δίκη αφορά την οικονομική ή επαγγελματική δραστηριότητα του προσώπου που ζητά το ευεργέτημα της πενίας και δεν αφορά τα δικαιώματά του, τα οποία δεν σχετίζονται με την οικονομική ή επαγγελματική του δραστηριότητα.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Στην **απλουστευμένη διαδικασία** το δικαστήριο μπορεί να αποκλίνει από τις διατάξεις του νόμου που αφορούν τις τυπικές προϋποθέσεις για την παροχή και τη διεξαγωγή αποδείξεων, καθώς και να κάνει δεκτά αποδεικτικά μέσα τα οποία δεν προβλέπονται στον νόμο (λ.χ. δήλωση συμμετέχοντος στη διαδικασία η οποία παρέχεται ανωμοτί). Σε αντίθεση με την τακτική διαδικασία, στην απλουστευμένη διαδικασία το δικαστήριο μπορεί να διεξάγει αποδείξεις και οίκοθεν. Ωστόσο, πρέπει να διασφαλίζεται ότι οι πράξεις του δικαστηρίου δεν παραβιάζουν την ισότητα των διαδίκων ενώπιον του δικαστηρίου. Τα πραγματικά περιστατικά ως προς τα οποία διεξάγει αποδείξεις το δικαστήριο πρέπει να γνωστοποιούνται στο δικαστήριο εκ των προτέρων.

Οι κανόνες διεξαγωγής αποδείξεων ορίζονται στο κεφάλαιο 25 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Στις αγωγές, κάθε διάδικος πρέπει να αποδεικνύει τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζονται οι αξιώσεις και οι ενστάσεις του, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά από τον νόμο. Οι διάδικοι μπορούν να συμφωνούν σε κατανομή του βάρους της απόδειξης διαφορετική από εκείνη που προβλέπει ο νόμος, καθώς και να συμφωνούν ως προς τη φύση των αποδεικτικών μέσων που απαιτούνται για την απόδειξη ορισμένων πραγματικών περιστατικών, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά από τον νόμο. Οι αποδείξεις υποβάλλονται από τους συμμετέχοντες στη διαδικασία. Το δικαστήριο μπορεί να προτείνει στους συμμετέχοντες στη διαδικασία την υποβολή πρόσθετων αποδείξεων. Εάν ένας συμμετέχων στη διαδικασία επιθυμεί να παράσχει αποδείξεις αλλά δεν είναι σε θέση να το πράξει, μπορεί να ζητήσει τη διεξαγωγή αποδείξεων από το δικαστήριο. Συμμετέχων στη διαδικασία, ο οποίος παρέχει αποδείξεις ή ζητεί τη διεξαγωγή αποδείξεων, πρέπει να τεκμηριώνει ποια πραγματικά περιστατικά που αφορούν την υπόθεση επιθυμεί να αποδείξει παρέχοντας αποδείξεις ή ζητώντας τη διεξαγωγή αποδείξεων. Το αίτημα διεξαγωγής αποδείξεων πρέπει να εκθέτει επίσης τα στοιχεία εκείνα που καθιστούν εφικτή τη διεξαγωγή αποδείξεων. Κατά την προδικαστική διαδικασία, το δικαστήριο τάσσει στους συμμετέχοντες στη διαδικασία προθεσμία για την παροχή αποδείξεων και την υποβολή αιτήματος διεξαγωγής αποδείξεων. Εάν το αίτημα συμμετέχοντος στη διαδικασία για τη διεξαγωγή αποδείξεων απορριφθεί λόγω της μη προκαταβολής εκ μέρους του των εξόδων που σχετίζονται με τη διεξαγωγή των αποδείξεων, παρά το αίτημα του δικαστηρίου, ο συμμετέχων δεν θα δικαιούται να ζητήσει τη διεξαγωγή αποδείξεων αργότερα, αν η ικανοποίηση του αιτήματος θα είχε ως συνέπεια την αναβολή εκδίκασης της υπόθεσης.

Εάν οι αποδείξεις πρέπει να διεξαχθούν εκτός της περιφέρειας του δικαστηρίου που εκδικάζει την υπόθεση, το τελευταίο μπορεί με παραγγελία του να διατάξει την εκτέλεση της διαδικαστικής πράξης από το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου είναι δυνατή η διεξαγωγή των αποδείξεων. Για τη συμμόρφωση προς τη δικαστική παραγγελία, εφαρμόζονται οι κανόνες που προβλέπονται για την εκτέλεση της διαδικαστικής πράξης, η οποία ζητείται με τη δικαστική παραγγελία. Οι συμμετέχοντες στη διαδικασία ενημερώνονται για τον χρόνο και τον τόπο διενέργειας της διαδικαστικής πράξης η απουσία, ωστόσο, συμμετέχοντα στη διαδικασία δεν αποτρέπεται τη συμμόρφωση με τη δικαστική παραγγελία. Τα πρακτικά των διαδικαστικών πράξεων και οι αποδείξεις που διεξήχθησαν σε συμμόρφωση προς τη δικαστική παραγγελία αποστέλλονται πάραυτα στο δικαστήριο που εκδικάζει την υπόθεση. Εάν, κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων από το δικαστήριο που διεξάγει τη διαδικασία βάσει δικαστικής παραγγελίας, προκύπτει διαφορά, η οποία δεν μπορεί να επιλυθεί από το εν λόγω δικαστήριο και η συνέχιση της διεξαγωγής των αποδείξεων εξαρτάται από την επίλυσή της, το δικαστήριο που εκδικάζει την κύρια υπόθεση επιλύει τη διαφορά. Εάν το δικαστήριο που συμμορφώνεται με δικαστική παραγγελία διαπιστώνει ότι, για την καλύτερη εκδίκαση της υπόθεσης, θα ήταν σκόπιμο να ανατεθεί το καθήκον διεξαγωγής αποδείξεων σε άλλο δικαστήριο, υποβάλλει σχετικό αίτημα στο άλλο δικαστήριο και ενημερώνει σχετικά τους συμμετέχοντες στη διαδικασία.

Αποδείξεις οι οποίες διεξάγονται σε άλλο κράτος βάσει της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους μπορούν να χρησιμοποιούνται στα πολιτικά δικαστήρια της Εσθονίας, εκτός αν οι διαδικαστικές πράξεις που διενεργήθηκαν για την εξασφάλιση των αποδείξεων αντίκεινται στις αρχές της πολιτικής δικονομίας της Εσθονίας. Τα μέλη του δικαστηρίου που ζητούν τη διεξαγωγή αποδείξεων βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, ή εντεταλμένος δικαστής μπορούν, σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, να παρίστανται και να συμμετέχουν στη διεξαγωγή αποδείξεων από αλλοδαπό δικαστήριο. Οι συμμετέχοντες στη διαδικασία, οι αντιπρόσωποι και οι πραγματογνώμονές τους μπορούν να συμμετέχουν στη διεξαγωγή αποδείξεων στον ίδιο βαθμό που δικαιούνται να συμμετέχουν στη διεξαγωγή αποδείξεων στην Εσθονία. Τα μέλη του δικαστηρίου που εκδικάζει την υπόθεση, εντεταλμένος δικαστής ή πραγματογνώμονας διορισμένος από το δικαστήριο μπορούν να συμμετέχουν στην άμεση αυτή διεξαγωγή αποδείξεων από εσθονικό δικαστήριο σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ, όπως προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 του κανονισμού.

Εάν οι αποδείξεις πρέπει να διεξαχθούν εκτός κράτους μέλους της ΕΕ, το δικαστήριο ζητεί τη διεξαγωγή τους μέσω αρμόδιας αρχής, βάσει της σύμβασης για τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων στην αλλοδαπή σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να συγκεντρώνει αποδείξεις σε ξένο κράτος με τη μεσολάβηση του πρέσβη που εκπροσωπεί τη Δημοκρατία της Εσθονίας στο συγκεκριμένο κράτος ή αρμόδιου προξενικού υπαλλήλου εκτός αν αυτό απαγορεύεται από τη νομοθεσία του ξένου κράτους.

Ο διάδικος που παρείχε αποδείξεις ή ζήτησε τη διεξαγωγή τους μπορεί να παραιτηθεί από αποδείξεις και να αποσύρει αποδείξεις μόνον με τη συγκατάθεση του αντιδίκου του, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά από τον νόμο.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Υπόθεση που εκδικάζεται στο πλαίσιο απλουστευμένης διαδικασίας μπορεί να επανεξετάζεται με έγγραφο διαδικασίας. Σε αυτή την περίπτωση, το δικαστήριο θα εγγυάται ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες και τα βασικά δικονομικά δικαιώματα των συμμετεχόντων στη διαδικασία γίνονται σεβαστά και ότι θα λαμβάνει χώρα ακρόαση συμμετέχοντα στη διαδικασία, εφόσον το ζητεί ο ίδιος. Για τον σκοπό αυτόν δεν απαιτείται ακροαματική διαδικασία. Το δικαστήριο μπορεί να παραιτείται της έγγραφης προδικασίας ή της ακροαματικής διαδικασίας.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Η δικαστική απόφαση περιλαμβάνει εισαγωγή, διατακτικό, περιγραφικό μέρος και σκεπτικό.

Στην εισαγωγή της απόφασης προσδιορίζονται:

το όνομα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση

το ονοματεπώνυμο του δικαστή που εξέδωσε την απόφαση

ο χρόνος και ο τόπος δημοσίευσης της απόφασης

ο αριθμός της αστικής υπόθεσης

το αντικείμενο της αγωγής

η αξία του αντικειμένου της αστικής διαφοράς

τα ονοματεπώνυμα/επωνυμίες και οι προσωπικοί αναγνωριστικοί κωδικοί ή οι κωδικοί καταχώρισης των συμμετεχόντων στη διαδικασία

οι διευθύνσεις των συμμετεχόντων στη διαδικασία, εφόσον είναι πρόδηλα αναγκαίες για την εκτέλεση ή την ανανώριση της απόφασης

τα ονοματεπώνυμα των πληρεξουσίων των συμμετεχόντων στη διαδικασία και εφόσον αυτοί έχουν αντικατασταθεί, τα ονοματεπώνυμα των τελευταίων πληρεξουσίων

ο χρόνος της τελευταίας ακροαματικής διαδικασίας ή παραπομπή στην υπόθεση που επανεξετάζεται με έγγραφη διαδικασία.

Το περιγραφικό μέρος της απόφασης εκθέτει, συνοπτικά και με λογική σειρά, το περιεχόμενο των αξιώσεων και των ισχυρισμών που προβλήθηκαν, τις ανταγωγές που ασκήθηκαν και τα αποδεικτικά μέσα που παρασχέθηκαν ως προς τις εν λόγω αξιώσεις.

Το σκεπτικό της απόφασης εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν ενώπιον του δικαστηρίου, τις κρίσεις που εξήχθησαν βάσει αυτών, τις αποδείξεις στις οποίες βασίστηκαν οι κρίσεις του δικαστηρίου και τους νόμους που εφαρμόστηκαν από το δικαστήριο. Στην απόφασή του, το δικαστήριο πρέπει να τεκμηριώνει τους λόγους για τους οποίους δεν συμφωνεί με τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται ο ενάγων ή ο εναγόμενος. Το δικαστήριο στην απόφασή του πρέπει να αναλύει όλα τα αποδεικτικά μέσα. Εάν το δικαστήριο δεν λάβει υπόψη του αποδεικτικά μέσα, πρέπει να το αιτιολογεί στην απόφασή του. Εάν επιδικαστεί μια από τις επικουρικές αξιώσεις, δεν χρειάζεται να τεκμηριωθεί η απόρριψη άλλης επικουρικής αξίωσης.

Στην **απλουστευμένη διαδικασία** το δικαστήριο μπορεί να εκδίδει απόφαση παραλείποντας το περιγραφικό μέρος και το σκεπτικό ή μνημονεύοντας στο σκεπτικό του μόνο τη νομική βάση και τα αποδεικτικά μέσα στα οποία βασίστηκαν οι κρίσεις του.

Στο διατακτικό της απόφασης, το δικαστήριο σαφώς και κατηγορηματικά αποφαίνεται επί των αξιώσεων των διαδίκων και των τυχόν αιτημάτων των διαδίκων τα οποία δεν έχουν ήδη επιλυθεί, καθώς και επί οποιωνδήποτε ζητημάτων που αφορούν τα μέτρα που εφαρμόστηκαν για την εξασφάλιση της αγωγής. Το διατακτικό πρέπει να είναι πρόδηλα εύληπτο και εκτελεστό ακόμη και χωρίς το κείμενο της υπόλοιπης απόφασης.

Το διατακτικό ορίζει επίσης τη διαδικασία και την προθεσμία για την άσκηση έφεσης κατά της απόφασης και, μεταξύ άλλων, προσδιορίζει το δικαστήριο ενώπιον του οποίου πρέπει να ασκηθεί η έφεση και κάνει μνεία του γεγονότος ότι αν δεν ζητηθεί με την έφεση επανεξέταση της υπόθεσης με ακροαματική διαδικασία, η έφεση μπορεί να επανεξεταστεί με έγγραφη διαδικασία. Στην απόφαση που εκδίδεται ερήμην προσδιορίζεται το δικαίωμα κατάθεσης ανακοπής ερημοδικίας. Το διατακτικό εξηγεί επίσης ότι αν ο εκκαλών επιθυμεί να ζητήσει το ευεργέτημα της πενίας για την άσκηση έφεσης (λ.χ. απαλλαγή από την πληρωμή κρατικού τέλους επί της έφεσης), η σχετική διαδικαστική πράξη πρέπει να εκτελεστεί (δηλαδή να κατατεθεί η έφεση) εντός της προθεσμίας άσκησης έφεσης για την τήρηση των προθεσμιών της διαδικασίας.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Γενικές αρχές:

Τα έξοδα της αγωγής βαρύνουν τον ηττηθέντα διάδικο.

Ο ηττηθείς διάδικος οφείλει να αποζημιώσει τον αντίδικό του τόσο για τα δικαστικά έξοδα όσο και για τα τυχόν απαραίτητα εξωδικαστικά έξοδα, τα οποία προέκυψαν ως αποτέλεσμα της δικαστικής διαδικασίας.

Τα δικαστικά έξοδα περιλαμβάνουν το κρατικό τέλος, την εγγυοδοσία και τα αναγκαία έξοδα της διαδικασίας. Τα αναγκαία έξοδα της διαδικασίας είναι: (α) τα έξοδα που αφορούν μάρτυρες, πραγματογνώμονες, διερμηνείς και μεταφραστές, καθώς και τα έξοδα προσώπων που δεν συμμετέχουν στη διαδικασία τα οποία προκύπτουν σε συνάρτηση με έρευνες και αποζημιώνονται σύμφωνα με τον νόμο περί εγκληματολογικών ερευνών (kohtueksperitiisiseadus) (β) τα έξοδα που αφορούν τη συγκέντρωση γραπτών αποδείξεων και πειστηρίων (γ) τα έξοδα που αφορούν τις αυτοψίες, συμπεριλαμβανομένων των απαραίτητων εξόδων μετακίνησης που καταβάλλει το δικαστήριο (δ) τα έξοδα επίδοσης και αποστολής διαδικαστικών εγγράφων μέσω δικαστικού επιμελητή ή σε ξένο κράτος ή προς πολίτες της Δημοκρατίας της Εσθονίας που κατοικούν στην αλλοδαπή (ε) τα έξοδα έκδοσης διαδικαστικών εγγράφων (στ) τα έξοδα που αφορούν τον προσδιορισμό της αξίας του αντικειμένου της αστικής διαφοράς. Εξωδικαστικά έξοδα αποτελούν μεταξύ άλλων: (α) τα έξοδα που αφορούν τους πληρεξουσίου των συμμετεχόντων στη διαδικασία (β) τα έξοδα μετακίνησης, τα ταχυδρομικά τέλη, τα έξοδα επικοινωνιών, στέγασης και τα λοιπά έξοδα των συμμετεχόντων στη διαδικασία, τα οποία ανακύπτουν σε συνάρτηση με τη διαδικασία (γ) τα ανείσπρακτα ημερομίσθια ή μισθοί ή άλλο ανείσπρακτο πάγιο εισόδημα των συμμετεχόντων στη διαδικασία (δ) τα έξοδα προδικαστικών διαδικασιών που προβλέπονται από τη νομοθεσία, εκτός αν η αγωγή κατατίθεται ενώ έχουν παρέλθει περισσότεροι από έξι μήνες από την ολοκλήρωση των προδικαστικών διαδικασιών (ε) η αμοιβή δικαστικού επιμελητή για την εξασφάλιση της αγωγής και τα έξοδα που αφορούν την εκτέλεση της απόφασης για την εξασφάλιση της αγωγής (στ) η αμοιβή δικαστικού επιμελητή για την επίδοση διαδικαστικών εγγράφων (ζ) η αμοιβή δικαστικού επιμελητή για την εκτέλεση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού, η οποία έχει εκδοθεί βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 655/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και τα έξοδα που αφορούν την εκτέλεση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού, καθώς και το τέλος του Συλλόγου Δικαστικών Επιμελητών και Συνδίκων Πτώχευσης (Kohtutäiturite ja Pankrotihaldurite Koda) για την εξέταση του αιτήματος λήψης πληροφοριών που υποβάλλεται βάσει της εν λόγω διαταγής (η) τα έξοδα που αφορούν την επεξεργασία αίτησης ευεργετήματος της πενίας για την πληρωμή δικαστικών εξόδων (θ) τα έξοδα συμμετοχής σε διαμεσολάβηση αν το δικαστήριο έχει επιβάλει στους διαδίκους την υποχρέωση να συμμετάσχουν σε τέτοια διαδικασία.

Τα δικαστικά έξοδα νομίμου εκπροσώπου διαδίκου αποζημιώνονται σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν την αποζημίωση των δικαστικών εξόδων του διαδίκου.

Σε περίπτωση που η αγωγή γίνει εν μέρει δεκτή, οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά έξοδα ισομερώς, εκτός αν το δικαστήριο καταλείπει τα δικαστικά έξοδα αναλογικά προς τον βαθμό αποδοχής της αγωγής ή αποφασίζει ότι τα δικαστικά έξοδα πρέπει να φέρουν, εν όλω ή εν μέρει, οι ίδιοι οι διάδικοι.

Η κατανομή των δικαστικών εξόδων μνημονεύεται στην οριστική απόφαση. Τα ποσά των εξόδων καθορίζονται σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τον καθορισμό των δικαστικών εξόδων είτε στην οριστική απόφαση που εκδίδεται επί της ουσίας της διαφοράς είτε σε ξεχωριστή απόφαση που εκδίδεται μετά την έναρξη ισχύος της οριστικής απόφασης η οποία εκδίδεται επί της ουσίας της διαφοράς.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Στην απόφαση η οποία εκδίδεται σε υπόθεση που εκδικάζεται βάσει απλουστευμένης διαδικασίας, το πρωτοδικείο μπορεί να αναφέρει ότι χορηγεί δικαίωμα έφεσης κατά της απόφασης. Το πρωτοδικείο χορηγεί το δικαίωμα αυτό, εφόσον, κατά τη γνώμη του, είναι αναγκαία η έκδοση εφετειακής απόφασης για να γνωστοποιηθεί η θέση του εφετείου ως προς νομική διάταξη. Η χορήγηση δικαιώματος έφεσης δεν είναι απαραίτητο να αιτιολογείται στην απόφαση.

Στο διατακτικό απόφασης που εκδίδεται στο πλαίσιο απλουστευμένης διαδικασίας, το δικαστήριο καθορίζει επίσης τη διαδικασία και την προθεσμία άσκησης έφεσης κατά της απόφασης. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μπορεί να εκδικάσει έφεση κατά απόφασης εκδοθείσας βάσει της απλουστευμένης διαδικασίας, ανεξάρτητα από το αν χορηγήθηκε δικαίωμα εφέσεως από το πρωτοδικείο και η έφεση μπορεί να κατατίθεται ανεξάρτητα από τη χορήγηση σχετικού δικαιώματος από το πρωτοδικείο. Εάν το πρωτοδικείο δεν έχει χορηγήσει δικαίωμα εφέσεως, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μπορεί να εκδικάσει την έφεση,

εάν η απόφαση του πρωτοδικείου θα μπορούσε να έχει επηρεαστεί από πρόδηλο σφάλμα κατά την εφαρμογή του νόμου ή την απόδειξη των πραγματικών περιστατικών. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μπορεί, ωστόσο, να αρνηθεί να εκδικάσει έφεση που αφορά αξίωση χαμηλής αξίας, μόνον όμως στην περίπτωση που η απόφαση του πρωτοδικείου πιθανολογείται ορθή και η περαιτέρω εκδίκαση της υπόθεσης σε δεύτερο βαθμό θα είχε απλώς ως αποτέλεσμα την περιττή δαπάνη χρημάτων και χρόνου. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δεν μπορεί να απορρίπτει έφεση για τον μόνο λόγο ότι αφορά υπόθεση η οποία εκδικάστηκε βάσει απλουστευμένης διαδικασίας. Διάδικος ή τρίτος με αυτοτελή αξίωση μπορεί να προσφύγει κατά απόφασης που εκδίδεται από πρωτοβάθμιο δικαστήριο στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου της περιφέρειας του πρωτοδικείου, το οποίο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση. Τρίτος που δεν έχει αυτοτελή αξίωση μπορεί να ασκήσει έφεση εφόσον αυτή δεν αντιπάζει προς την έφεση που ασκεί ο ενάγων ή ο εναγόμενος υπέρ του οποίου συμμετέχει ο εν λόγω τρίτος στη διαδικασία. Για τον τρίτο ισχύει η ίδια προθεσμία άσκησης έφεσης ή διενέργειας άλλων διαδικαστικών πράξεων που ισχύει για τον ενάγοντα ή τον εναγόμενο υπέρ του οποίου ο τρίτος συμμετέχει στη διαδικασία.

Δεν επιτρέπεται η άσκηση έφεσης, αν αμφότεροι οι διάδικοι υποβάλλουν στο δικαστήριο αίτηση με την οποία παραιτούνται από το δικαίωμα άσκησης ενδίκων μέσων.

Έφεση μπορεί να ασκηθεί εντός 30 ημερών από την επίδοση της απόφασης στον εκκαλούντα και εντός πέντε μηνών το αργότερο από τη δημοσίευση της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

Εάν, όσο διαρκεί η προθεσμία της έφεσης, εκδοθεί συμπληρωματική απόφαση επί της υπόθεσης, η προθεσμία άσκησης έφεσης κατά της αρχικής απόφασης άρχεται εκ νέου από την ημερομηνία επίδοσης της συμπληρωματικής απόφασης. Εάν απόφαση, η οποία εκδίδεται χωρίς περιγραφικό μέρος ή σκεπτικό, συμπληρωθεί με το μέρος που έχει παραλειφθεί, η προθεσμία για την άσκηση έφεσης άρχεται εκ νέου από την επίδοση της πλήρους απόφασης.

Η προθεσμία άσκησης έφεσης μπορεί να συντέμνεται ή να παρατείνεται έως πέντε μήνες από τη δημοσίευση της απόφασης, σε περίπτωση που οι διάδικοι συμφωνούν σχετικά και ενημερώνουν το δικαστήριο.

Η έφεση μπορεί να αναφέρει μόνο ότι η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου εκδόθηκε κατά παράβαση κανόνα δικαίου ή να επικαλείται ότι, με βάση τα πραγματικά περιστατικά και τις αποδείξεις που πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την εκδίκαση της έφεσης, πρέπει να εκδοθεί διαφορετική απόφαση από αυτή που εκδόθηκε από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο.

Μεταξύ άλλων, στην έφεση προσδιορίζονται τα εξής: (1) το όνομα του δικαστηρίου που εξέδωσε την εφεσιβαλλόμενη απόφαση, η ημερομηνία της απόφασης και ο αριθμός της αστικής υπόθεσης (2) το αίτημα του εκκαλούντος, το οποίο πρέπει να διατυπώνεται με σαφήνεια και να προσδιορίζει την έκταση στην οποία ο εκκαλών προσβάλλει την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και να εκθέτει την απόφαση που αιτείται ο εκκαλών να εκδοθεί από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο (3) το σκεπτικό της έφεσης (4) ο χρόνος επίδοσης της εφεσιβαλλόμενης απόφασης.

Στο σκεπτικό της έφεσης πρέπει να προσδιορίζονται: (1) ο κανόνας δικαίου τον οποίο παρέβη το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την απόφασή του ή με την έκδοση της απόφασής του, ή το πραγματικό περιστατικό το οποίο δέχθηκε το πρωτοδικείο εσφαλμένα ή χωρίς επαρκείς αποδείξεις (2) ο λόγος για τον οποίο κρίνεται ότι υπήρξε παράβαση του κανόνα δικαίου ή έγινε δεκτό εσφαλμένα ή δεν αποδείχθηκε επαρκώς το πραγματικό περιστατικό (3) αναφορά στα αποδεικτικά μέσα που επιθυμεί να υποβάλει ο εκκαλών προς απόδειξη κάθε ισχυρισμού του.

Στην έφεση προσαρτώνται οι γραπτές αποδείξεις που δεν υποβλήθηκαν στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο και τις οποίες αιτείται ο εκκαλών να γίνουν δεκτές από το δικαστήριο. Εάν ο λόγος κατάθεσης έφεσης είναι η ύπαρξη νέων πραγματικών περιστατικών και αποδείξεων, τότε στην έφεση πρέπει να αναφέρεται ο λόγος για τη μη προβολή των πραγματικών περιστατικών και τη μη προσκομιδή των αποδείξεων ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

Εάν ο εκκαλών επιθυμεί την εξέταση μάρτυρα από το δικαστήριο ή την παροχή ένορκης βεβαίωσης από συμμετέχοντα στη διαδικασία ή τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης ή αυτοψίας, πρέπει να το μνημονεύει στην έφεση μαζί με τους οικείους δικαιολογητικούς λόγους. Σε αυτή την περίπτωση, στην έφεση πρέπει να περιλαμβάνονται τα ονοματεπώνυμα και οι διευθύνσεις των μαρτύρων ή των πραγματογνωμόνων και τα τηλέφωνα επικοινωνίας τους, εφόσον είναι γνωστά.

Εάν ο εκκαλών επιθυμεί να συζητηθεί η υπόθεση στο ακροατήριο, οφείλει να το αναφέρει στην έφεση. Διαφορετικά, ο εκκαλών θεωρείται ότι συμφωνεί να εκδικαστεί η υπόθεση με την έγγραφη διαδικασία.

Εάν το δικαστήριο εξέδωσε απόφαση χωρίς περιγραφικό μέρος ή σκεπτικό, το πρωτοδικείο πρέπει να ενημερωθεί για την πρόθεση άσκησης έφεσης κατά της απόφασης, εντός δέκα ημερών από την επίδοση της απόφασης. Το δικαστήριο θα προσθέσει στη συνέχεια τα τμήματα που παραλείφθηκαν στην απόφαση που εκδόθηκε στο πλαίσιο έγγραφης διαδικασίας. Εάν προστεθούν στην απόφαση τα τμήματα που είχαν παραλειφθεί, η προθεσμία κατάθεσης έφεσης άρχεται εκ νέου από την επίδοση της συμπληρωματικής απόφασης. Συμμετέχων σε διαδικασία έφεσης μπορεί να προσβάλλει την απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου, εφόσον το δευτεροβάθμιο δικαστήριο παρέβη ουσιωδώς διάταξη δικονομικού δικαίου ή εφάρμοσε εσφαλμένα διάταξη ουσιαστικού δικαίου. Τρίτος χωρίς ανεξάρτητη αξίωση μπορεί να καταθέσει αίτηση αναίρεσης υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Δεν επιτρέπεται η άσκηση αναίρεσης, αν αμφότεροι οι διάδικοι υπέβαλαν στο δικαστήριο αίτηση με την οποία παραιτούνται από το δικαίωμα άσκησης ενδίκων μέσων.

Αίτηση αναίρεσης μπορεί να κατατίθεται εντός 30 ημερών από την επίδοση της δικαστικής απόφασης στον αναιρεσιόνοτα και το αργότερο πέντε μήνες από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου.

Για την επανεξέταση απόφασης βάσει του άρθρου 18, πρέπει να κατατίθεται ανακοπή ερημοδικίας ενώπιον του πρωτοδικείου που εκδίκασε την αίτηση. Η ανακοπή ερημοδικίας πρέπει να κατατίθεται στο πρωτοδικείο το οποίο εξέδωσε την ερήμην απόφαση, εντός 30 ημερών από την επίδοση της ερήμην απόφασης. Εάν η επίδοση της ερήμην απόφασης πραγματοποιείται μέσω δημόσιας ανακοίνωσης, η ανακοπή ερημοδικίας μπορεί να κατατίθεται εντός 30 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία ο εναγόμενος ενημερώθηκε για την ερήμην απόφαση ή τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης που κινήθηκε για την εκτέλεση της ερήμην απόφασης.

Τελευταία επικαιροποίηση: 16/12/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.